VIIKONVAIHDE

PASSIPAIKALLA

Vetelä kevätkausi

Eduskunnan kevätkausi jäi tavallistakin hintelämmäksi. Ryhtiä loivat onneksi opposition välikysymykset.

Laajapohjainen hallitus veti ensimmäisen vuotensa kuin parlamenttia ei Suomessa olisikaan. Malliesimerkkejä olivat pääkkömäinen kuntauudistus sekä puolustusvoimauudistus, joka sitten tylysti päätti puolustusministeri **Stefan Wallinin** (r.) uran valtioneuvostossa.

Armeijan irrottaminen eduskunnan ohjauksesta ei ole nykyhallituksen keksintö. Jo edellisen hallituksen puolustusministeri **Jyri Häkämies** (kok.) julisti, että vastaisuudessa varuskunnat lopetetaan ja uudet aseet hankitaan ilman hankalasti neuvoteltavia selontekoja.

Keskustalaisella pääministerillä ei ollut uuteen linjaukseen huomautettavaa, eikä meno muuttunut myöhemminkään. Kun puolustusvoimien ruokahuoltoa yksityistettiin, yksikään puolustusvaliokunnan keskustalaisista jäsenistä ei vaivautunut saliin. Oppositiota johti valtiovarainministerin SDP.

Jatkokäsittelyssä keskustan naisjärjestön puheenjohtaja **Elsi Katainen** marssi eri valiokunnasta pelastamaan puolueen kunnian rippeitä. Puolueiden naisjärjestöjä onkin vaadittu lakkautettaviksi.

Mainiot välikysymykset

Välikysymyksellään lasten kotihoidontuen leikkauksista keskusta oli oikealla asialla. Hallitusmyönteinen media ihmetteli, miksi välikysymys tehtiin asiasta, josta ei ole hallituksen esitystä.

Eihän siinä vaiheessa enää välikysymyksiä tehdä. Silloin käydään voimatonta lähetekeskustelua.

Opposition ainoa vaikutusmahdollisuus on siinä vaiheessa, kun uudistukset ovat alkutekijöissään ministeriön virkamiehen piirustuspöydällä.

Perussuomalaisten **Timo Soinin** masinoimat välikysymykset euromaiden tukemisesta ja Kreikan kriisistä ovat enemmän kuin paikallaan.

Pohjasta riippumatta hallitukset kiillottavat ja puleeraavat Brysselin ratkaisuja kuin ne olisivat kalleinta norsunluuta. Opposition tehtävä on tuoda esiin synkätkin mahdollisuudet. Suomen maksuosuus on vaarassa paisua järjettömyyksiin..

Nato-asemat syvässä

Nato-myönteinen media hehkutti tutkimusta, jonka mukaan kutsuttuna vieraana esiintyneen venäläiskenraali **Nikolai Makarovin** puhe heilautti suomalaisten mielipidettä kohti Nato-jäsenyyttä.

Tarkemmin katsottuna jäsenyyden kannattajia on edelleen sama vajaa kolmannes. Pieni muutos mahtuu gallupeista tuttuun virhemarginaaliin.

Tutkimuksesta voi myös päätellä, että heidän uskonsa on vahvistunut. Vastustajat eivät juuri hetkahtaneet.

Uutta on se, että reilu kolmannes keskustalaisista kannattaa Nato-jäsenyyttä. Ovatko Paasikiven ja Kekkosen opit unohtuneet, vai onko nimenomaan natokriittinen osa keskustasta liuennut perussuomalaisiin?

Globaalisuuden psykoosi

Suomen historian terävä-älyinen veteraanitutkija, emeritusprofessori **Erkki Lehtinen** laukoo Keskisuomalaisessa ikäviä totuuksia (Ksml 13.6.).

Lehtinen muistuttaa Paasikiven teesistä, että Venäjä on yhtä imperialistinen ja itsekäs kuin mikä suurvalta tahansa. Kun Yhdysvaltain imperialismi ulottaa vaikutuksensa kautta maapallon, Suomen ongelmat vasaran ja alasimen välissä kasvavat.

Lehtinen toteaa, että Suomen geopoliittinen asema on pysyvä fakta, jota mikään Euroopan unioni tai Nato ei muuta.

Kun naapurin varapuolustusministeri kertoo täällä maansa sotilaallisia yhtälöitä, viestiä ei voi kuitata toteamalla, ettei kenraali ole lukenut suomalaisten papereita. Lehtinen kysyy, mitä uskottavuutta on sanomisilla ja papereilla, kun vastapainona on Suomen Nato-sidonnaisuuksien verkko, vaikka sitä kääritäänkin pohjoismaisen yhteistyön pumpuliin.

Lehtisen mukaan presidentti **Sauli Niinistön** kausi alkaa huonoin entein. ”Helsingissä vallitsee jonkinlainen globaalisuuden ja eurooppalaisuuden psykoosi ja uudenlainen Suur-Suomi käy pienellä maapallolla taistelua pahan akselia vastaan, maksoi mitä maksoi,” kirjoittaa Suomen maanpuolustuksen ystävänä tunnettu Lehtinen.

PEKKA ALAROTU

VIIKON VÄRSSY

Uudet päättäjät
maksaja sama
persaukinen maa
on Kreikassa lama

oppineet, nuoret
maasta jo pakenevat
odotellen, selitellen
sopat taas sakenevat

Brysselin ruhtinaan
yhä riittävi usko
eessä Hellaan kansan
siintää illan rusko

jälkeen ehtoon ja yön
koittaa uusi aamu
drakma, hiki ja työ
kuolee ruhtinaan haamu

JUHA AALTOILA

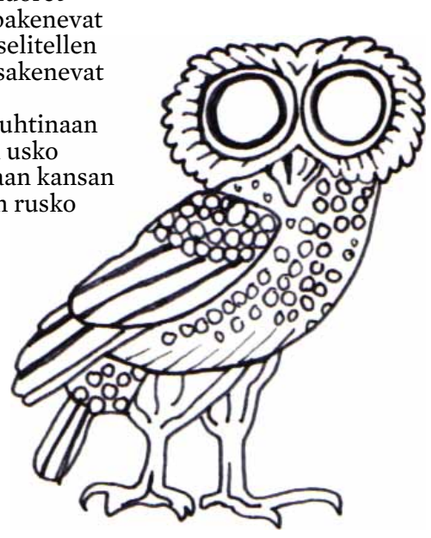

MT 50 VUOTTA SITTEN - TO 21.6.

Työtä enemmän kuin työnhakijoita

Avoimia työpaikkoja oli toukokuun lopulla 15 060 ja työttömiä työnhakijoita 7 212 ilmenee Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön työvoima-asiain osaston ilmoituksesta. Eniten avoimia paikkoja oli Helsingin työvoimapiirissä, missä oli3 972 avointa paikkaa, joista 2 357 naisille. Työnhakijoita oli Helsingissä 1 278.

MARITA WAENERBERG

Vihreän kosmetiikan perustaja Riittä Jänkälä ja työntekijä Viivi Hawksley laittavat etikettejä valmiille saippuapaloille. Taustalla oleva uusi etiketöintikone helpottaa jatkossa työtä.

Saippuakauppias luottaa luomuun

Vihreä kosmetiikka Oy valmistaa Hyvinkäällä saippuoita, shampoota ja ihonhoitotuotteita luonnon raaka-aineista. ”Kaikki mitä tehdään, menee kaupaksi”, yrityksen perustaja Riitta Jänkälä iloitsee.

HYVINKÄÄ (MT)

Shampoo, hoitoaine, suihkugeeli, deodorantti, hammastahna, kasvovesi, kosteusvoide, ripsiväri...

Tavalliseen päivään kuuluu valtava määrä erilaisia puhdistusaineita ja ihonhoitotuotteita.

Miten päivittäistä kemikaaliannosta voisi vähentää? Ovatko kaikki putelit välttämättömiä?

Hyvinkäällä asuva ja työskentelevä **Riitta Jänkälä** alkoi pohtia näitä kysymyksiä vajaa kymmenen vuotta sitten.

”En halunnut enää laittaa itseeni ja lapsiini säilöntäaineita ynnä muita synteettisiä ainesosia sisältäviä tuotteita”, Jänkälä kertoo ideologiastaan.

Tietotaito verkosta

Kampaajana aiemmin työskennellyt Jänkälä opiskeli aromaterapeutiksi ja kiinnostui luonnon öljyjen käytöstä ihonhoitotuotteissa.

”Hain tietoa internetistä. Yrityksen ja erehdyksen kautta opin valmistamaan saippuoita.”

Verkossa myydään myös reseptejä ja erilaisia itseopiskelukursseja luonnonkosmetiikan valmistukseen.

”Muiden verkko-oppijoiden rohkaisemana perustin yrityksen ja aloin myydä tuotteitani pikkutapahtumissa”, Jänkälä kuvailee.

Saippuat saivat hyvä vastaanoton, mikä innosti Jänkälää jatkamaan tuotekehitystä. Myyntiin tuli myös voiteita ja salvoja.

Tervaa ja turvetta

Vihreä kosmetiikka käyttää tuotteiden valmistuksessa luomusertifioituja raaka-aineita eli luomutiloilta tulleita ainesosia.

Saippuoiden perusraaka-aineena yritys käyttää kookosrasvaa sekä sheavoita, jota saadaan afrikkalaisen karitepuun hedelmästä.

Saippuanvalmistuksessa käytetään myös vahvasti emäksistä lipeää, joka neutraloituu sekoittuessaan luonnonhappojen kanssa.

”Valmistuksessa täytyy olla varovainen, mutta saippuoitumisen jälkeen tuote on täysin turvallinen”, Jänkälä vakuuttaa.

Rasvojen lisäksi yritys käyttää Euroopasta tuotuja kasviuutteita sekä yrttejä.

”Suosimme suomalaista aina kun mahdollista”, yrittäjä kertoo. Useimmiten hinta tulee kuitenkin vastaan.

Muun muassa kehäkukka ja minttu tulevat läheisiltä luomutiloilta. Muita kotimaisia raaka-aineita ovat terva, turve, hamppu sekä mustikka, mustaherukka ja lakka.

Allergisten oltava tarkkana

Monia mietityttää luonnonkosmetiikkatuotteiden turvallisuus.

Jänkälä testaa tuotteitaan ensin itse, sitten lähipiirillään. Jokaisesta erästä laborantti ottaa mikrobiologisia näytteitä ja tarkistaa, ettei niissä kasva bakteereita, homeita ja hiivoja.

”Luonnon raaka-aineita on perinteisesti käytetty iät ja ajat. Mitään uutta tämä ei ole”, yrittäjä toteaa.

EU:n kosmetiikkadirektiivi ja kotimainen lainsäädäntö määräävät, että kaikkien myytävien kosmeettisten valmisteiden tulee olla turvallisia eivätkä ne saa pitkässäkään käytössä aiheuttaa vahinkoa.

Tuotteilla täytyy teettää turvallisuuden arviointi, jonka jälkeen valmistus hyväksytään.

Marko Kunnari kaataa saippuaseoksen kehikkoon jähmettymään.

”Toki ihminen voi olla allerginen esimerkiksi jollekin kasville. Kuluttajan täytyy itse tarkastaa ainesosat, jotta välttyy allergisilta reaktioilta”, Jänkälä sanoo.

Käsityötä koneelliseksi

Flow-tuotemerkkiä ja avainlippua kantavat tuotteet menevät mainiosti kaupaksi.

”Tähän asti kaikki on myyty, mitä on tehty”, Jänkälä kiittelee.

Yrityksen tavoite on tuplata runsaan 200 000 euron liikevaihto kuluvan vuoden aikana. Se edellyttää kapasiteetin kasvattamista.

Vanhalla villatehtaalla sijaitseviin työtiloihin on jo hankittu uusia laitteita, joilla työläimpiä työvaiheita voi nopeuttaa.

”Tähän asti lähes kaikki on tehty käsityönä. Eniten aikaa vie saippuoiden etiketöinti”, Jänkälä kertoo.

Tyypillisimpiä käyttäjiä ovat Jänkälän mukaan nuoret äidit, jotka haluavat lasten takia välttää turhia kemikaaleja. Myös keski-ikäiset naiset ovat tärkeä kohderyhmä.

”Aluksi tämä oli vain ekohenkisten ihmisten juttu, mutta nyt luonnontuotteita käyttävät taviksetkin.”

SUVI NIEMI

Kysyntä räjähtänyt kasvuun

Luonnonkosmetiikan suosio kasvaa valtavaa vauhtia Suomessa ja maailmalla.

”Viime vuosina kasvu on ollut 20 prosentin luokkaa”, Pro Luonnonkosmetiikka ry:n puheenjohtaja **Ann-Mari Patshijew** kertoo.

Kaiken kaikkiaan luonnonkosmetiikan osuus on noin kymmenes Suomessa myydystä kosmetiikasta, hän arvioi.

Pro Luonnonkosmetiikka perustettiin vuonna 2006 edistämään ympäristöystävällisten ja kuluttajille turvallisten kosmeettisten valmisteiden käyttöä.

”Kosmetiikka-ala on valheita täynnä”, Patshijew manaa. Kuluttajille mainostetaan luonnollisuutta, vaikka 99 prosenttia raaka-aineista olisi synteettisesti valmistettuja.

Markkinoille kaivattiin oma kriteeristö, jolla luonnonkosmetiikka määritellään.

Koska Suomessa ei ole kansallista luonnonkosmetiikan sertifikaattia myöntävää tahoa, yhdistys on ottanut omiin kriteereihinsä mallia kansainvälisesti tunnustetuista sertifikaateista.

Luonnonkosmetiikan valmistuksessa suositaan luonnonmukaisia raaka-aineita, joiden alkuperä on jäljitettävissä.

”Luonnonkosmetiikassa otetaan huomioon koko tuotteen elinkaari. Ympäristökuormitus minimoidaan kaikissa työvaiheissa tuotekehityksestä pakkausmateriaalien valintaan”, Patshijew havainnollistaa.

Pro Luonnonkosmetiikan jäsenistöön kuuluu 20 luonnonkosmetiikkaa maahantuovaa tai valmistavaa yritystä.

Näistä seitsemän valmistaa luonnonkosmetiikkatuotteita Suomessa: Aamumaa, Blueberry Living, Aromatica, Frantsila, Lily Alexandra, Vihreä Kosmetiikka ja Vivisanté Finland.

SUVI NIEMI

LUONNONKOSMETIIKKA

Kieltoja ja suosituksia

Luonnonkosmetiikka tarkoittaa alaan erikoistuneiden riippumattomien tahojen säätelemää ja valvomaa luonnollista alkuperää olevaa kosmetiikkaa.
Kasviperäisissä raaka-aineissa suositaan sertifioitua luomua.
Uhanalaisia kasveja ei käytetä.
Geenimuuntelu ja eläinkokeet ovat kiellettyjä.
Mineraalipitoisten raaka-aineiden hankkiminen ei saa tuhota maisemaa tai saastuttaa ympäristöä.
Synteettisten hajusteiden, öljyjen, rasvojen ja väriaineiden käyttö on kielletty.
Kiellettyjen listalla ovat myös silikonit ja mineraaliöljyt (esimerkiksi parafiini ja vaseliini) sekä eläinrasvat ja -proteiinit.
Mehiläisvaha ja villarasva ovat sallittuja.
Jokainen sertifioija määrittelee sallitut luonnonmukaiset säilöntäaineet.
Säteilyttäminen on kiellettyä tuotannon kaikissa vaiheissa.
Valmistuksessa käytetään mahdollisimman yksinkertaisia menetelmiä, jotka säilyttävät raaka-aineiden luonnolliset ominaisuudet.
Valmis tuote on mahdollisimman täydellisesti ja nopeasti biohajoava.
Luomukosmetiikkaa pidetään luonnonkosmetiikan alalajina silloin, kun se on valmistettu ilman luonnonkosmetiikassa kiellettyjä raaka-aineita. Siinä painotetaan luomuraaka-aineiden osuutta valmiin tuotteen koostumuksessa.
Lähde: Pro Luonnonkosmetiikka ry

KOMMENTTI

Vessan roskis tyhjeni

En luokittelisi itseäni erityisen ekohenkiseksi. Päätin kuitenkin reilu vuosi sitten karsia kylpyhuoneestani kaiken turhan pois.

Shampoopullon kolahdus roskapönttöön kuulosti ikävältä. Miksi pitääkin rahdata Euroopan toiselta puolelta muovipulloja, jotka ovat 90-prosenttisesti vettä?

Miksi käsisaippuakin pitäisi ostaa muoviin pakattuna ja vedellä laimennettuna?

Siirryin käyttämään palasaippuaa sekä shampoota, jota voi käydä täyttämässä pulloon uudelleen.

Hyvästi muovi!

Ja psst. Kerron salaisuuden. Vedenkestäväkin ripsiväri lähtee vaivattomasti tavallisella rypsiöljyllä.

Sen litrahinta on 12 kertaa halvempi kuin markettien meikinpoistoaineen.

Vessani roskis täyttyy enää silloin tällöin tyhjästä hammastahnatuubista ja vanulapuista.

Luomuilu on laiskan roskienviejän hommaa.

SUVI NIEMI

Sheavoi (kuvassa) ja kookosrasva ovat shampoopalan perusraaka-aineita. Tummatukkaisille tarkoitettuun tuotteeseen tulee rosmariinia, mustateetä, soijajauhoa ja hunajaa. Seokseen lisätään lipeä ja eteeriset öljyt ja sekoitetaan sauvasekoittimella. Saippuan annetaan kuivua 3-4 viikkoa. Käytössä shampoopala kostutetaan ja vaahdotetaan. Sitten pestään hiukset normaalisti.